

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného obecným zmocněncem P. K., trvale bytem „X“, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, PSČ 400 02, zastoupeného Mgr. Vlastimile Škodou, advokátem se sídlem v Děčíně, ul. Řetězová č. p. 2, PSČ 405 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2015, č. j. 4170/DS/2015, JID: 105045/2015/KUUK/Hyk,**

takto:

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** V řízení o žalobaě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2016, č. j. 78 A 18/2015 – 90, žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasně podanou žalobou prostřednictvím svého tehdejšího právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 7. 2015, č. j. 4170/DS/2015, JID: 105045/2015/KUUK/Hyk, jímž bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odbor správních činností, oddělení správní, ze dne 16. 5. 2014, č. j. MmM/063952/2014/OSČ-P/PŠ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Současně žalobce požadoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

V žalobě žalobce uvedl, že zásadním pro posouzení věci je, zda byl žalobce ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 28. 4. 2014 či nikoliv. Zmocněnec žalobce elektronickým podáním ze dne 14. 5. 2014 z adresy „X“ na elektronickou podatelnu Magistrátu města Mostu přitom předložil naskenovanou plnou moc, jíž byl žalobcem zmocněn k jeho zastupování. Taková plná moc předložená v prosté kopii je dostatečná, pokud nejsou konkrétní pochybnosti, zda plná moc skutečně byla udělena, což konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26. Pokud měl správní orgán I. stupně názor, že absence originálu podpisu plné moci představuje zásadní vadu, kterou je zapotřebí odstranit, měl za povinnost vyzvat žalobce k odstranění dotyčné vady postupem ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to jak výzvou zasílanou zmocněnci, tak i výzvou zasílanou přímo žalobci, jak konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37. Takto správní orgán I. stupně nepostupoval, když vyzval toliko zmocněnce žalobce, navíc pouze písemně na adresu jeho trvalého pobytu, ačkoliv ten žádal, aby mu bylo doručováno na adresu „X“. Proto nebylo možné uplatnit účinky doručení výzvy fikcí, a proto nebyla nijak zpochybněna předložená plná moc. Dále žalobce v této souvislosti uvedl, že dotyčné elektronické podání ze dne 14. 5. 2014 bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, přičemž k němu byl připojen soubor elektronicky již nepodepsaný obsahující výše zmiňovanou plnou moc ze dne 28. 4. 2015 obsahující vlastnoruční podpis žalobce, o čemž dle žalobce mezi účastníky panuje shoda. Správní orgán I. stupně měl v reflexi nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 3042/12, k připojené plné moci přihlížet, když přílohy nemusí být opatřeny elektronickým podpisem. Vedle toho mělo být přihlíženo i k další elektronicky nepodepsané příloze obsahující vyjádření ke spisu. Žalobce taktéž namítl, že nesouhlasí se žalovaným, že podání zmocněnce žalobce ze dne 30. 5. 2014 nebylo opatřeno elektronicky zaručeným podpisem, přičemž stejný názor jako žalobce, tj. že bylo opatřeno elektronickým podpisem, dovodil i správní orgán I. stupně. Pokud v tomto směru byl měl soud pochybnosti, měl by být vyhotoven znalecký posudek z oblasti IT, který by jednoznačně zodpověděl otázku, zda podání bylo či nebylo opatřeno platným elektronickým podpisem vydaným důvěryhodnou certifikační autoritou. Na základě všech shora uvedených skutečností je žalobce přesvědčen, že odvolání vůči rozhodnutí ze dne 16. 5. 2014 bylo podáno včas.

Právní zástupce žalovaného v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Trvá na tom, že elektronické podání ze dne 14. 5. 2014 obsahující vyjádření ke spisu, které bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, neobsahovalo již elektronicky podepsanou přílohu, a to v podobě kopie plné moci k zastupování žalobce jeho zmocněncem. Dne 16. 5. 2014 pak správní orgán I. stupně vyhotovil rozhodnutí, které zaslal žalobci, jenž ho převzal dne 27. 5. 2014. Následně dne 30. 5. 2014 správní orgán I. stupně obdržel od údajného zmocněnce žalobce odvolání vůči dotyčnému rozhodnutí, na základě kterého byl údajný zmocněnec žalobce vyzván k doplnění odvolání, neboť v příloze elektronické zprávy, která oproti příloze byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, bylo připojeno blanketní odvolání. Vedle toho byl údajný zmocněnec žalobce upozorněn na to, že nedisponuje platnou plnou mocí k zastupování žalobce, a proto není osobou oprávněnou k učinění odvolání, tudíž na dané podání z 30. 5. 2014 nebude brán zřetel. Ve stanovené lhůtě

ovšem odvolání nebylo odůvodněno a ani nebyly odstraněny další nedostatky podání. Dne 1. 7. 2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena platná plná moc k zastupování žalobce jeho zmocněncem K. S. se žádostí o uznání úkonu, které ovšem nebylo vyhověno, když zmocněnec žalobce byl opakovaně upozorňován na nedostatky v plné moci k zastupování žalobce. Žalovaný je přesvědčen, že jeho závěry korespondují se závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 4 Ads 5/2012 – 13, o tom, že odvolání je možné podat prostou elektronickou cestou, nicméně musí být následně v pětidenní lhůtě potvrzeno zákonem stanoveným způsobem, jinak se k němu nepřihlíží. K takovému doplnění přitom není nutné vyzývat, jak bylo vysloveno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 – 70. V daném případě měl správní orgán I. stupně pochybnosti o zastupování žalobce jeho zmocněncem, a proto se na daný případ nevztahují závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, a proto byl zmocněnec opakovaně vyzván k doplnění či potvrzení svého podání, což ve stanovené lhůtě neučinil, takže rozhodnutí ze dne 16. 5. 2014 nabylo právní moci dne 12. 6. 2014.

Při ústním jednání konaném před soudem dne 7. 12. 2015 substituční právní zástupce žalobce setrval na žalobních námitkách.

Při též ústním jednání právní zástupce žalovaného nadále trval na zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Při ústním jednání konaném před soudem dne 25. 4. 2016 substituční právní zástupce žalobce zdůraznil, že zmocněnec žalobce měl být správním orgánem I. stupně řádně vyrozuměn o tom, že mu již nebude doručováno na elektronickou adresu, kterou zmocněnec žalobce uváděl pro doručování. Správní orgán I. stupně tak nepostupoval, čímž porušil zásadu legitimního očekávání. Trvá na tom, že správní orgán I. stupně měl zmocněnci doručovat veškeré písemnosti na adresu „X“, a to s ohledem na žádost zmocněnce žalobce ze dne 14. 5. 2014, když žádost o doručování na adresu „X“ byla již ze dne 28. 4. 2014. Jde o to, aby správní orgán dal účastníkovi šanci, aby se dozvěděl o změně v doručování z elektronické adresy na písemnou. Vyrozumění o této změně v doručování je tak správní orgán povinen doručit nejprve na elektronickou adresu a v případě neúspěchu doručení na adresu bydliště, a to s ohledem na zásadu součinnosti správního orgánu s účastníkem řízení. Je nerozhodné z jakého emailu se žádá o doručování na elektronickou adresu. Pokud bylo vadně doručováno, nemůže být řízení před správním orgánem a jeho rozhodnutí zákonné.

Při též ústním jednání substituční právní zástupkyně žalovaného nadále trvala na zamítnutí žaloby pro nedůvodnost, když správní orgán I. stupně legitimně odmítl přihlídnout k podání K. S., neboť jeho přílohy, a to plná moc a vyjádření k věci nebyly opatřeny zaručeným elektronickým podpisem.

Na tomto místě soud poznamenává, že v předmětné věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 27. 4. 2016, č. j. 78 A 18/2015 – 90, jímž žalobu pro nedůvodnost zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Ke kasační stížnosti žalobce ovšem Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 10. 2016, č. j. 9 As 147/2016 – 38, zamítavý rozsudek krajského soudu ze dne 27. 4. 2016 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud krajskému soudu vytkl, že pokud žalobce v žalobě navrhoval důkaz printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne

30. 5. 2014, který k žalobě přiložil a soud zazurnalizoval na č.l. 20 spisu, tak krajský soud pochybil, jestliže tento navržený důkazní prostředek neprovedl, popř. se s ním nikterak nevypořádal, čímž svůj zamítavý rozsudek zatížil nepřezkoumatelností. K tomuto závěru Nejvyšší správní soud dospěl přes skutečnost, že tehdejší substituční zástupce při ústních jednáních nevznesl požadavek na provedení dokazování dotyčným printscreenem, oproti jiným důkazním návrhům (které posléze vzal zpět vyjma návrhu na provedení dokazování znaleckým posudkem z oboru IT), a k výslovnému dotazu krajského soudu před závěrečnými návrhy účastníků pak odpověděl, že nemá žádné další návrhy na provedení dokazování.

V novém soudním řízení správním je zdejší krajský soud podle ust. § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým v jeho zrušujícím rozsudku ze dne 6. 10. 2016 ohledně toho, že v dalším řízení bude třeba, aby krajský soud důkaz printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne 30. 5. 2014 z č.l. 20 spisu provedl, nebo aby řádně zdůvodnil, proč jeho provedení nepovažoval za nezbytné.

V dalším řízení při ústním jednání konaném před krajským soudem dne 27. 3. 2017, kdy krajský soud uvažil, že bude vhodné provést dokazování printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne 30. 5. 2014 z č.l. 20 spisu a dokazování v tomto směru při tomto jednání provedl, nynější obecný zmocněnec žalobce k dotazu krajského soudu uvedl, že nepožaduje, aby soud provedl dokazování ohledně validity elektronického podpisu K. S., který odesílal dotyčné elektronické podání ze dne 30. 5. 2014, včetně případného ověřování na adrese: www.postsignum.cz, neboť v tomto směru panuje mezi žalobcem a žalovaným shoda. Naproti tomu obecný zmocněnec žalobce nadále trval na provedení dokazování znaleckým posudkem z oboru IT, kdy soud by měl případně za tímto účelem i vyzvat správní orgán I. stupně k předložení originálu datového podání. Dále obecný zmocněnec žalobce vyjádřil přesvědčení, že dokazování dotyčným printscreenem bylo jednoznačně prokázáno, že odvolání žalobce odesílané elektronicky dne 30. 5. 2014 bylo opatřeno platným elektronickým podpisem, s tím, že žalovaný dotyčný printscreen žádným účinným způsobem přiměřeně nezpochybnil, čili soud by měl vycházet z toho, že dané elektronické podání bylo opatřeno elektronickým podpisem. Dále k tomu podotkl, že i správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení, a to v písemnosti ze dne 4. 6. 2014, připustil, že dotyčné elektronické podání bylo opatřeno elektronickým podpisem. Vedle toho zmínil, že závěry zdejšího soudu, které byly vysloveny v pravomocném rozsudku ze dne 15. 7. 2015, č. j. 15 A 7/2015 – 33, nejsou v této věci použitelné, přičemž není zřejmé, na základně jakých skutečností tehdy soud ke svým závěrům dospěl. Závěrem zdůraznil, že protokol o přijetí předmětného elektronického podání nijak nedokládá, že by dané podání nebylo opatřeno žádným elektronickým podpisem. Dle jeho přesvědčení žalovaný zjevně dezinpretoval údaje vyplývající z daného protokolu, který tvoří nedílnou součást správního spisu tak, jak byl soudem již rekapitulován.

Při též ústním jednání právní zástupce žalovaného nadále trval na zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. V reakci na provedené dokazování ze strany soudu printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne 30. 5. 2014 z č.l. 20 spisu uvedl, že nezpochybňuje fakt, že elektronický podpis odesílatele předmětného elektronického podání byl v rozhodné době validní. Nicméně dle jeho přesvědčení právě učiněný závěr o tom, že elektronický podpis odesílatele předmětného elektronického podání byl v rozhodné době validní, nemá žádný vliv na jeho stanovisko, že předmětné elektronické podání mělo při jeho doručování správnímu

orgánu I. stupně problém s elektronickým podpisem, čili trvá na tom, že dotyčné elektronické podání ze dne 30. 5. 2014 nebylo opatřeno v žádné své části elektronickým podpisem. Tato skutečnost zjevně vyplývá z protokolu k danému e-mailovému podání a tato skutečnost nebyla ani zpochybněna přes provedené dokazování v řízení před soudem printscreenem, který předložil žalobce. V této souvislosti zdůraznil, že ze skutečnosti, že v době odesílání dotyčného e-mailu byl elektronický podpis jeho odesílatele validní, nelze bez dalšího dovozovat, že dotyčný e-mail byl při svém odesílání skutečně podepsán.

Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí krajský soud tedy vázán závěry Nejvyššího správního soudu, které byly obsaženy v jeho rozsudku ze dne 6. 10. 2016, přezkoumal v dalším řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkouvává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba z hlediska uplatněných žalobních námitek, skutkového a právního stavu a přes provedené dokazování printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne 30. 5. 2014 z č.l. 20 spisu není důvodná.

K provedení dokazování printscreenem odchozí e-mailové zprávy ze dne 30. 5. 2014, který žalobce přiložil k žalobě a soud zažurnalizoval na č.l. 20 spisu uvádí, že dotyčný printscreen nebyl ze své podstaty formy a pro svůj obsah způsobilý jakkoliv prokázat žalobcovo tvrzení, že elektronické podání obsahující odvolání žalobce vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2014, č. j. MmM/063952/2014/OSČ-P/PŠ, zn. OSČ-Př/025483/1290/2014/PŠ, které obdržel dne 30. 5. 2014 správní orgán I. stupně v některé své části obsahoval platný elektronický podpis. Předloženým printscreenem totiž žalobce ani neprokázal, že by odesílané elektronické podání z e-mailu K. S. dne 30. 5. 2014 v 7:45:00 hodin bylo v některé své části opatřeno platným elektronickým podpisem a že by bylo tím samým elektronickým podáním, které obdržel správní orgán I. stupně dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin v předmětné věci.

Z printscreenu předloženého žalobcem totiž toliko vyplývá, že se týká odesílatele elektronického podání K. S. z jeho e-mailové adresy: „X“, který odesílal dne 30. 5. 2014 v 7:45:00 hodin elektronické podání do e-mailové schránky: epodatelna@mesto-most.cz, kdy elektronické podání bylo vágně označeno „K. M. – odvolání proti rozhodnutí“, aniž by bylo blíže specifikováno vůči jakému rozhodnutí a z jakého dne, a kdy elektronické podání odesílané mělo připojenu jednu přílohu označenou rovněž vágně jako „odvolání proti rozhodnutí.pdf“. Tato vágní specifikace předmětu odesílaného elektronického podání včetně vágní specifikace odesílané přílohy, když v nich zcela absentovaly bližší údaje, vůči kterému rozhodnutí odesílané odvolání směřuje, přičemž v označení přílohy dokonce absentovala i specifikace, že se jedná o odvolání žalobce, bez dalšího neprokazuje, že odesílané

elektronické podání je totožné s podáním, které obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin správní orgán I. stupně v předmětné věci, jež je založeno ve správním spise spolu s protokolem o přijetí elektronického podání. Soudu přitom z úřední činnosti je známo, že žalobce vedl mnoho správních řízení ohledně jeho přestupků v rámci Ústeckého kraje, když soud projednával či projednává řadu žalobcových žalob týkajících se jeho přestupků (např. pod sp. zn. 78 A 17/2014, 78 A 7/2015, 15 A 54/2015, 15 A 66/2015), takže nelze vyloučit, že odesílaná písemnost se nutně musela vztahovat k předmětnému řízení. Fakt, že za příjemce byla označena e-mailová adresa Magistrátu města Mostu, ještě bez dalšího neznamená, že příloha obsažená v elektronickém podání byla skutečně určena tomuto správnímu orgánu, když ze strany žalobce soud v rámci své úřední činnosti zaznamenal řadu nestandardních procesních kroků činěných (např. uvádění kontaktních e-mailů s diakritikou, časté měnění doručovacích adres apod.) ve snaze procesně zmást správní orgány a docílit, aby z jejich strany došlo k nějakému procesnímu pochybení, jež v konečném důsledku pak mnohdy brání hmotněprávnímu projednání žalobcových přestupků. Pochybnosti soudu v tomto směru umocňuje i skutečnost, že dle printscreenu odesílaného elektronického podání toto podání obsahovalo pouze jednu přílohu, zatímco dle protokolu o přijetí elektronického podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, obsahovalo dvě přílohy. Dále z printscreenu toliko vyplývá, že odesílatel elektronického podání, tedy K. S., v době od 3. 12. 2013 do 3. 12. 2014 disponoval validním elektronickým podpisem. Tato dispozice validním elektronickým podpisem ovšem nikterak neprokazuje, že odesílané elektronické podání správnímu orgánu I. stupně dne 30. 5. 2014 v 7:45:00 hodin skutečně obsahovalo platný elektronický podpis. Ostatně ze samotného printscreenu jednoznačně vyplývá, a to z vlastního okna odesílaného elektronického podání (a nikoliv tedy ze tří doprovodně otevřených podoken), že odesílané elektronické podání má problém s platným elektronickým podpisem, když v hlavičce odesílaného elektronického podání pod specifikací odesílatele, dále pod specifikací názvu elektronického podání a dále pod specifikací přijímající elektronické adresy je obsažena u údaje „Signed by“ poznámka: „There are problems with the signature. Click the signature button for details.“, přičemž této poznámce pak odpovídá ikona obsažená v pravém dolním rohu hlavičky odesílaného elektronického podání, která obsahuje obrázek vykřičníku, jenž signalizuje problém s elektronickým podpisem, namísto ikony s obrázkem pečete signalizující řádné opatření elektronického podpisu u odesílaného elektronického podání. Všechny tyto skutečnosti ve svém souhrnu neprokazují žalobcovo tvrzení, že K. S., jakožto jeho tehdejší zmocněnec, odeslal elektronické podání obsahující odvolání žalobce vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2014, č. j. MmM/063952/2014/OSČ-P/PŠ, zn. OSČ-Př/025483/1290/2014/PŠ, které správní orgán obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, a zároveň že by toto přijaté elektronické podání bylo v některé jeho části opatřeno platným elektronickým podpisem. Žádné takovéto skutečnosti z obsahu žalobcem předloženého printscreenu nevyplynou. K formě žalobcem předloženého printscreenu pak soud uvádí, že ani ta nemá náležitou vypovídací důkazní hodnotu. Je tomu tak proto, že printscreen byl žalobcem předložen toliko v podobě prosté černobílé kopie, jejíž obsah lze snadno vyhotovit např. prostřednictvím dílčího počítačového programu „výstrižek“, který je standardní součástí počítačového programu Windows a který snadno umožňuje opatřit si elektronické výstrižky např. oken z elektronických aplikací a ty pak kolážovitě poskládat do jiného elektronického souboru.

Z právě uvedeného vyhodnocení dokazování žalobcem předloženým printscreenem vyplývá, že žalobce své tvrzení o tom, že správní orgán I. stupně od něj obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin elektronické podání obsahující jeho odvolání vůči rozhodnutí tohoto správního orgánu ze dne 16. 5. 2014, které v některé jeho části opatřeno platným elektronickým podpisem, neprokázal, přičemž jeho tvrzení je v příkrém rozporu s obsahem správního spisu – zejména s obsahem protokolu o přijetí elektronického podání, které správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin v předmětné věci, a vlastního elektronického podání, jež je založeno ve správním spise spolu s protokolem o přijetí elektronického podání, kdy ohledně správního spisu soud vychází z presumpce úplnosti a věrohodnosti listin v něm obsažených, dokud není prokázán opak. S ohledem na skutkové okolnosti daného případu bylo pro soud nemyslitelné, aby *a priori* bez jakékoliv indicie, natož pak podložené, podezíral správní orgán z nepřípustné manipulace se správním spisem včetně manipulace s údaji obsaženými zejména na protokole o přijetí elektronického podání. Za daného stavu dokazování naprosto neprůkazným printscreenem, který předložil žalobce, kdy žalobce naprosto neunesl důkazní břemeno ohledně toho, že z jeho strany mělo dojít k odeslání jeho odvolání elektronickou cestou s platným elektronickým podpisem správnímu orgánu prvního stupně dne 30. 5. 2014, soud vyhodnotil jako neracionální a nevhodné, aby v tomto směru prováděl dokazování ohledně toho, zda elektronické podání, které správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, bylo či nebylo opatřeno v některé své části platným elektronickým podpisem. Protokol o přijetí elektronického podání, který tvoří nedílnou součást správního spisu a který se vztahuje k elektronickému podání, jež správní orgán prvního stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, v tomto směru jednoznačně uvádí, že „podání neobsahuje žádnou část podepsanou platným elektronickým podpisem“, přičemž je zde zároveň jednoznačně uvedeno, že ani jedna ze dvou příloh není podepsána platným elektronickým podpisem. Žalobci přitom nic nebránilo v tom, aby printscreen, pokud se pomine jeho obsah, jenž paradoxně ani nepotvrzuje žalobcovo tvrzení o řádném odeslání jeho odvolání elektronickou cestou s platným elektronickým podpisem, předložil v průkazné vypovídací formě (např. elektronické formě umožňující prověřit autenticitu údajů zachycených printscreenem), která by vedla k racionálnímu závěru ohledně nutnosti vypracovávat znalecký posudek z oboru IT za účelem případného zpochybnění úplnosti o věrohodnosti listin obsažených ve správním spise. Z tohoto důvodu soud v intencích ust. § 52 s. ř. s. nepřikročil k dokazování pomocí znaleckého posudku z oboru IT ohledně dalšího zjišťování, zda elektronické podání, jež správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, bylo či nebylo v některé své části podepsáno platným elektronickým podpisem.

V návaznosti na právě uvedené soud uvádí, že již v pravomocném rozsudku ze dne 15. 7. 2015, č. j. 15 A 7/2015 – 33, který nabyl právní moci dne 20. 7. 2015 a nebyl dosud překonán, a jehož případ měl stejný skutkový základ – posouzení, zda elektronické podání, jež správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, bylo či nebylo v některé své části podepsáno platným elektronickým podpisem, a shodně i v prvotním rozsudku vydaném v předmětné věci ze dne 27. 4. 2016 výslovně zevrubně dovodil, že toto podání v žádné své části neobsahovalo platný elektronický podpis, a proto bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno tzv. prostou elektronickou cestou, tj. obyčejným e-mailem, se s tím spojenými důsledky – včetně aplikace ust. § 37 odst. 4 věta první a druhá správního řádu.

Pokud se jedná o upozornění ze strany žalobce, že i správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení, a to v písemnosti ze dne 4. 6. 2014, připustil, že dotyčné elektronické podání bylo opatřeno elektronickým podpisem, tak k tomu soud uvádí, že se jednalo o zjevnou nesprávnost, která byla v příkrém rozporu se správním spisem, jak byl soudem předestřen shora. Soud opětovně uvádí, že ani přes provedené dokazování žalobcem předloženým printscreenem se jakkoliv neprokázalo, že by elektronické podání, jež správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, bylo v některé své části podepsáno platným elektronickým podpisem. Na elektronické podání, které není v některé své části podepsáno platným elektronickým podpisem, bylo pak nutné nahlížet jako na elektronické podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno tzv. prostou elektronickou cestou, tj. obyčejným e-mailem, se s tím spojenými důsledky – včetně aplikace ust. § 37 odst. 4 věta první a druhá správního řádu. Tento závěr pak není v rozporu se stanoviskem Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls. 1/2015, který je dostupný na www.nsoud.cz.

S ohledem na výše uvedené výsledky dokazování soud neshledal důvod, aby se jakkoliv odchýlil od svých závěrů, které učinil ve svém prvotním rozsudku ze dne 27. 4. 2016, když i tehdy vycházel ze skutečnosti, že elektronické podání, jež správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 5. 2014 v 7:46:18 hodin, nebylo v některé své části, a to včetně jeho dvou příloh, podepsáno platným elektronickým podpisem. Soud proto opětovně uvádí, že rozhodnutí, proti němuž žalobce brojí, je rozhodnutí, kterým nebylo rozhodováno in meritum o jeho údajných přestupcích v silničním provozu, nýbrž „toliko“ rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto pro opožděnost.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011 - 87, uvedl, že: „*V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, též rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75, všechny dostupné na www.nssoud.cz).“*

V návaznosti na výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu se soud tedy zabýval ve věci výlučně tím, zda zde byly důvody pro zamítnutí odvolání pro opožděnost.

V daném případě bylo pro posouzení nedůvodnosti žaloby klíčové zjištění soudu prokazatelně vyplývající ze správního spisu, které nezpochybnilo ani provedené dokazování žalobcem předloženým printscreenem, a to že poté, co dne 16. 5. 2014 bylo vydáno Magistrátem města Mostu rozhodnutí pod č. j. MmM/063952/2014/OSČ-P/PŠ, zn. OSČ-Př/025483/1290/2014/PŠ, a které bylo žalobci doručeno dne 27. 5. 2014, tak dne 30. 5. 2014 bylo Magistrátu města Mostu doručeno elektronickou cestou podání z téhož dne nazvané „Odvolání proti rozhodnutí“, které bylo podáno K. S., jakožto zmocněncem žalobce, vůči dotyčnému rozhodnutí ze dne 16. 5. 2014. Žalobcovo odvolání ze dne 30. 5. 2014 podané jeho zmocněncem vůči dotyčnému rozhodnutí ze dne 16. 5. 2014 elektronickou cestou přitom v žádné své části neobsahovalo platný elektronický podpis, a proto bylo správnímu orgánu

doručeno tzv. prostou elektronickou cestou, tj. obyčejným e-mailem. K tomu soud opětovně uvádí, že ve správním spise je nejen založeno elektronické odvolání ze dne 30. 5. 2014, nýbrž i protokol o jeho přijetí a o výsledcích kontroly jeho digitálních podpisů, z něhož prokazatelně vyplývá, že podání neobsahuje žádnou část podepsanou platným elektronickým podpisem.

Takovéto učinění odvolání ze dne 30. 5. 2014 pomocí jiných technických prostředků, než které jsou předvídaný v ust. § 37 odst. 4 věta první správního řádu, bez použití uznávaného elektronického podpisu, právní úprava sice připouští, nicméně vyžaduje, jak výslovně plyne z ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu, aby v pětidenní lhůtě bylo takto podané odvolání potvrzeno zákonem stanoveným způsobem; v opačném případě se k němu nepřihlíží. Ze strany žalobce, čili jím samým ani jeho tehdejším zmocněncem, však odvolání ze dne 30. 5. 2014 ve stanovené pětidenní lhůtě, která skončila ve středu dne 4. 6. 2014, nebylo potvrzeno písemně, ústně do protokolu či elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, jak správní řád vyžaduje v ust. § 37 odst. 4 věta druhá. Na základě této skutečnosti pak správní orgán I. stupně čili Magistrát města Mostu dospěl k závěru, že jeho rozhodnutí ze dne 16. 5. 2014, které bylo žalobci doručeno dne 27. 5. 2014, nebylo napadeno odvoláním, a proto marně uplynula odvolací lhůta ve středu dne 11. 6. 2014 a přikročil k vyznačení doložky právní moci na daném rozhodnutí s tím, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 6. 2014.

V daném případě správní orgán I. stupně nad rámec svých povinností přitom údajného zmocněnce žalobce vyzval výzvou ze dne 4. 6. 2014 k odstranění vad žalobcova odvolání ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy, a to jednak, aby bylo doplněno o odvolací důvody a jednak aby byla doložena platná plná moc pro zmocněnce. Jelikož předmětná výzva byla činěna nad rámec zákonných povinností správního orgánu I. stupně, ztrácí na relevanci způsob jejího doručování, a to z hlediska toho, zda byla doručována elektronicky či poštou či zároveň oběma způsoby, a také z hlediska toho, zda měla být doručována zmocněnci či žalobci či zároveň oběma. V daném případě přitom nelze nezmínit, že výzva k odstranění vad žalobcova odvolání činěná nad rámec zákonných povinností správního orgánu I. stupně byla zasílána poštou zmocněnci žalobce, přičemž k jejímu doručení došlo dne 17. 6. 2014. Zmocněnec i žalobce však přes učiněnou výzvu a poskytnuté poučení o následcích při nerespektování výzvy (že se na odvolání ze dne 30. 5. 2014 nebude brát zřetel) ve stanovené lhůtě nikterak nereagovali, ačkoliv jim v tom nebránily žádné objektivní důvody, přičemž tak neučinili ani do 12. 6. 2014, kdy správní orgán I. stupně přikročil k vyznačení doložky právní moci na daném rozhodnutí s tím, neboť legitimně vyhodnotil, že nebylo podáno kvalifikované odvolání, a proto odvolací lhůta marně uplynula ve středu dne 11. 6. 2014.

Vzhledem k uplatněným žalobním námitkám soud směrem k žalobci považuje za potřebné ještě podotknout, jak ostatně soud učinil již v pravomocném rozsudku ze dne 15. 7. 2015, č. j. 15 A 7/2015 - 33, který má souvislost s předmětným případem, že pokud žalobce popř. jeho zmocněnec či zástupce volí cestu komunikace prostou elektronickou cestou, musí počítat s tím, že se bude vyžadovat jejich další aktivita. Přitom, jak vyplývá i z judikatury (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 – 70, který je publikován ve Sbírce NSS pod č. 2041/2010 a také na www.nssoud.cz), správní orgány nejsou povinny vyzývat podatele k tomu, aby ve lhůtě pěti dnů provedl potvrzení svého podání zákonem stanoveným způsobem. Bylo proto na žalobci, zda bude v uplatňování svých práv aktivní. Ten však potvrzení podání ze dne 30. 5. 2014

učinil až podáním ze dne 30. 6. 2014, ohledně něhož nebylo vyhověno správním orgánem I. stupně žalobcově žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Soud se shoduje se žalovaným, že za situace, kdy žalobce byl ve správním řízení opakovaně upozorňován na nedostatky svých podání, které činil prostřednictvím K. S., avšak ten na to nereflektoval, správní orgán I. stupně legitimně uzavřel, že nejsou splněny podmínky pro vyhovění žádosti žalobce o uznání úkonu a zmeškání podání řádného odvolání vůči rozhodnutí o přestupcích žalobce se nevyhovuje. Není přitom rozhodné, zda žalobce v předchozích případech komunikoval se správním orgánem elektronickou cestou s popř. bez zaručeného elektronického podpisu, neboť oproti běžné korespondenci mezi žalobcem a prvoinstančním správním orgánem je nutné trvat na tom, aby úkon, kterým se zahajuje odvolací řízení, byl učiněn zákonem stanoveným způsobem. Žalobce by měl vzít v potaz, že v zájmu právní jistoty účastníků řízení je to, aby opatřovali zaručenými elektronickými podpisy i přílohy elektronických podání a nikoliv jen původní nosné e-maily. To však nebylo v případě podání žalobce ze dne 30. 5. 2014, které nebylo v žádné své části opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, jak již soud konstatoval výše.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud proto uzavírá, že předmětnou žalobu z hlediska uplatněných žalobních námitek vyhodnotil jako naprosto nedůvodnou, když napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu se zákonem. Na základě všech výše uvedených závěrů soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. předmětnou žalobu zamítl.

Současně podle ust. § 60 odst. 1 věty první ve spojení s ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. soud ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci konečný úspěch a právní zástupce žalovaného, který sice měl ve věci úspěch, žádné náklady nepožadoval, když žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. března 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová